

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.380 van 5 februari 2013
in de zaak A. 201.353/X-14.751.**

In zake : de b.v.b.a. SCHRIJNWERKERIJ VAN ROSSEM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Chris De Nyn en Jeroen Pinoy
 kantoor houdend te 2800 MECHELEN
 Cellebroedersstraat 13
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de gemeente OPWIJK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter
 kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
 Keizerslaan 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Michel van Dievoet
 kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
 Wolstraat 56
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 augustus 2011, strekt tot de
nietigverklaring van :
 - a. het besluit van 27 januari 2011 van de gemeenteraad van Opwijk houdende de
definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan
“Brabantse beek”, bestaande uit een toelichtingsnota, een plan van de
bestaande juridische en feitelijke toestand, een grafisch plan en de
stedenbouwkundige voorschriften, en
 - b. het besluit van 14 april 2011 van de deputatie van de provincieraad van
Vlaams-Brabant houdende goedkeuring van het voormelde gemeentelijk

ruimtelijk uitvoeringsplan, met uitsluiting van de kadastrale percelen gelegen in de afdeling 1, sectie B, nrs. 57/v2, 57/x2, 59, 57/e, 56 en 60.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 216.645 van 1 december 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 januari 2013.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Evelien Tahon, die loco advocaat Chris De Nyn verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Bert Van Herreweghe, die loco advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Filip van Dievoet, die loco advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De gemeenteraad van Opwijk beslist op 26 januari 2006 een voorontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: RUP) “Brabantse beek” op te maken.

3.2. Het RUP “Brabantse beek” wordt opgemaakt ter uitvoering van de bindende bepaling 22 van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de gemeente Opwijk (hierna: GRSP), die bepaalt dat de gemeente een “open ruimte” ruimtelijk uitvoeringsplan opmaakt voor alle ruimten gekoppeld aan de “Brabantse Beek” in samenwerking en overleg met de betrokken gemeenten en de provincie.

Het plangebied bevindt zich tussen de kernen van Opwijk en Lebbeke. In het noorden en het oosten wordt de begrenzing bepaald door de gemeentegrens, in het zuiden door de Leirekensroute en in het westen door een landelijk woonlint. Het industriegebied wordt niet opgenomen, met uitzondering van een brede corridor langs de Asbeek. De oppervlakte van het plangebied bedraagt 88 ha.

Het RUP beoogt het vastleggen van de bestemmingen in de vallei van de Brabantse beek met als doel de open ruimte te vrijwaren. Er is een zonering in functie van de afstand tot de beek, waarbij van zuid naar noord worden onderscheiden: de woonstrook, de agrarische strook, de open agrarische strook en de beekvallei. Kernen worden afgebakend ten behoeve van natuurontwikkeling en de concentratie van landbouwinfrastructuren. Een netwerk van recreatieve paden doorkruist het volledige plangebied.

3.3. Volgens de voorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse was het gebied nog grotendeels bestemd tot agrarisch gebied en een gedeelte tot industriegebied.

3.4. De verzoekende partij is eigenaar van een aantal percelen gelegen binnen en aan de rand van het plangebied.

De percelen die binnen het plangebied vallen, worden herbestemd van agrarisch gebied tot “natuurkerngebied” (de percelen met nrs. 171, 172, 174/d2, 174/r) en tot “bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien” (de percelen met nrs. 170/a en 175/g). Een klein gedeelte van het perceel met nr. 175/g wordt herbestemd van industriegebied tot “bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien”. De percelen met nrs. 174/h2 en 178/b vallen buiten het plangebied, met uitzondering van een strook van 10 meter langsheen de Asbeek binnen perceel nr. 174/h2, die wordt herbestemd van industriegebied tot “natuurkerngebied”.

3.5. De plenaire vergadering vindt plaats op 12 november 2009.

3.6. Bij besluit van 24 juni 2010 van de gemeenteraad van Opwijk wordt het gemeentelijk RUP “Brabantse beek” voorlopig vastgesteld.

3.7. Tijdens het openbaar onderzoek dat over het voorlopig vastgestelde plan wordt gehouden van 23 juli 2010 tot en met 21 september 2010, worden 18 bezwaarschriften ingediend, waaronder één namens de verzoekende partij.

3.8. De gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: GECORO) van de gemeente Opwijk vergadert op 16 november 2010 over het plandossier en adviseert de ingediende bezwaren grotendeels ongegrond te bevinden, maar tegelijk wel nog een aantal toevoegingen en aanpassingen te doen aan de plannen, stedenbouwkundige voorschriften en de toelichtende nota bij het RUP naar aanleiding van de ingediende adviezen en bezwaren.

De bezwaren van de verzoekende partij worden als volgt beantwoord:

“

Nr.	Indiener	Samenvatting	Behandeling door de GECORO
B03	NV Van Rossem	Geen coherente visie voor deel tussen Asbeek, Brabantse beek en Leireken.	In dit gedeelte van het plangebied worden 3 doelstellingen gecombineerd: het creëren van een toegang of ‘groene poort’ tot de vallei vanaf de Leirekensroute, het verbreden van de
		Verdere ontwikkeling van de	

		<p>Leirekensroute beperkt ontwikkelingsmogelijkheden van bestaand bedrijf in industriezone</p> <p>vallei van Asbeek en het versterken van de natuur ter hoogte van de samenvloeiing van de Asbeek en de Brabantse beek. Dat dit op plan leidt tot een grillige afbakening en een weinig samenhangend plangebied is een vormelijke afweging.</p> <p>Aan de oostzijde van de Asbeek worden 2 percelen volledig herbestemd naar natuurgebied en twee percelen slechts over een smalle strook langs de beek. De volledige herbestemming van de twee meest zuidelijke percelen dient voor het materialiseren van de 'groene poort' aan de Leirekensroute. Dit wordt benadrukt door hier bijkomend een mogelijkheid te scheppen voor het oprichten van infrastructuur voor landschapsbeleving en recreatief medegebruik. De achterliggende percelen liggen verder verwijderd van de Leirekensroute. Deze percelen worden niet herbestemd, op een zone van 10 meter breed langs de beek na. Dit creëert een geïsoleerd natuurgebiedje in industriezone.</p> <p>Er is op zich geen sprake van een verdere ontwikkeling van de Leirekensroute, omdat deze route buiten het plangebied van het RUP ligt. Er is wel sprake van het versterken van de verbinding tussen de Leirekensroute en de vallei van de Brabantse beek. Bestaande bedrijven worden niet getroffen door een volledige herbestemming, enkel door het verbreden van de corridor rond de Asbeek. Gezien de grootte van de resterende oppervlakte bedrijvenzone, blijven er voldoende ontwikkelingsmogelijkheden voor de bestaande bedrijven.</p> <p>De bestaande regelgeving biedt reeds garanties voor het behoud van een open corridor langs de beek. Er is een verplichte 5 meter vrije zone voor ruimingswerken langs de beek. Op het bedrijventerrein wordt een buffer van minimum 15 meter voorzien. Het RUP verbreedt de oeverzone langs de beek met 5 meter om de corridor langs de Asbeek te versterken. Deze verbreding versterkt de natuurlijke, de recreatieve en de landschappelijke structuur. De planopties voor de zone langs de Asbeek zijn een rechtstreekse vertaling van de bindende bepaling van het GRS tot het herbestemmen van een deel van de industriezone langsheen Asbeek naar een open ruimte functie.</p> <p>Het RUP is conform de bepalingen uit het GRS maar getuigt niet steeds van een consequente visie. De bezwaren zijn deels gegrond, met name wat de oostelijke zijde van de Asbeek en de aansluiting met de Leirekensroute betreft. Omdat het plangebied in deze fase niet uitgebreid kan worden, adviseert de GECORO om de herbestemming van het industriegebied langs de Asbeek te beperken tot een strook van 10 meter breed aan weerszijden van de beek.</p>
--	--	--

		Ontwikkelingsmogelijkheden van percelen landbouwgrond worden beperkt door herbestemming naar bouwvrij agrarisch gebied of natuurkern.	Het RUP voorziet overgangsmaatregelen voor percelen die in natuurkern zijn gelegen maar nog een agrarisch gebruik kennen. Hierdoor kan de landbouwactiviteit verder gezet worden. Het bouwvrije karakter is een extra beperking. Op het moment dat de bestemming natuur is gerealiseerd, kan het perceel echter niet terug een landbouwfunctie krijgen. Dit voorschrift moet het (tijdelijk) verder zetten van landbouwactiviteit mogelijk maken en komt dus tegemoet aan de bezwaren.	”.
--	--	---	--	----

3.9. Bij het eerste bestreden besluit van 27 januari 2011 van de gemeenteraad van Opwijk wordt het gemeentelijk RUP “Brabantse beek” definitief vastgesteld.

3.10. Bij het tweede bestreden besluit van 14 april 2011 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant wordt het gemeentelijk RUP “Brabantse Beek” goedgekeurd, met uitsluiting van de kadastrale percelen gelegen in afdeling 1, sectie B, nrs. 57/v2, 57/x2, 59, 57/e, 56 en 60.

De uitsluiting van deze percelen uit het gemeentelijk RUP wordt als volgt gemotiveerd:

“Op basis van tussenkomst van de bio-teler David Van den Houte, en de brief van de gemeente Opwijk aan de deputatie van 6 april 2011 waaruit blijkt dat de gemeenteraad niet op de hoogte was van de geplande activiteiten van bio-teler David Van den Houte, en de gemeente de toekomst van deze landbouwer niet wenst te hypothekeer, kan ingestemd worden met de uitsluiting van de betrokken kadastrale percelen, gelegen: afdeling 1, sectie B, nrs. 57v2, 57x2, 59, 57e, 56 en 60 uit het plan”.

3.11. Het tweede bestreden besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 maart 2011.

3.12 Op 10 januari 2012 verleent de eerste verwerende partij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van een schrijnwerkerij met opslagplaats gelegen Leireken 1, kadastraal bekend afdeling 1, sectie B, nr. 174/h2. Op 27 mei 2012 worden de nieuwe bedrijfsgebouwen geopend.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4.1. In het inleidend verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat zij een persoonlijk, direct, actueel, zeker en wettig belang heeft bij haar vordering. Zij is immers eigenaar van enkele percelen, gelegen in het plangebied van het bestreden RUP waarop een bouwverbod komt. Zij heeft tevens een bedrijf te Opwijk, gelegen aan Leireken. Het perceel waarop dit bedrijf ligt en eraan grenzende percelen zijn gelegen in industriezone en worden herbestemd tot natuurkerngebied of bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien.

4.2.1. De eerste verwerende partij betwist in haar memorie van antwoord het belang van de verzoekende partij. Zij betoogt dat wanneer een verzoekende partij in het verzoekschrift een welbepaald belang en hoedanigheid laat gelden, zij grenzen trekt rond het gerechtelijk debat, onder meer ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep. Het belang en de hoedanigheid dienen dan ook enkel te worden beoordeeld in functie van de door de verzoekende partij geschetste hoedanigheid van eigenaar van gronden in een industriegebied die herbestemd worden tot natuurkerngebied en bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij lijkt aan te nemen, waren niet alle percelen die zij ter plaatse in eigendom heeft in industriegebied gelegen. Blijkens het verzoekschrift zou zij eigenaar zijn van de percelen 170/a, 171, 172, 174/d2, 174/r, 175/g, 174/h2 en 178/b2. Op te merken valt dus dat zij geen eigenaar is van de percelen 174/g en 174/h, percelen waarover de verzoekende partij zich in haar bezwaarschrift heeft beklagd dat zij werden omgevormd naar natuurkerngebied, waarbij de GECORO op deze suggestie is ingegaan. Eén perceel van de verzoekende partij, het perceel 178/b, valt volledig buiten het RUP. Vijf percelen, met name de percelen met nrs. 170/a, 171, 172, 174/d2 en 174/r waren niet bestemd tot industriegebied. Ze waren voorheen bestemd tot agrarisch gebied en worden nu herbestemd tot natuurkerngebied. Eén

perceel dat voordien gelegen was in industriegebied wordt zeer gedeeltelijk herbestemd tot natuurkerngebied. Het betreft een strook van tien meter langsheen de Asbeek, achteraan perceel 174/h2. Daar gold reeds een erfdiensbaarheidstrook van vijf meter ten behoeve van het ruimen van de beek. De rest van het perceel wordt uit het bestreden RUP gesloten. Eén perceel dat voordien zeer gedeeltelijk gelegen was in industriegebied wordt herbestemd tot bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien. Het betreft perceel 175/g. Gelet op de omschrijving die de verzoekende partij zelf aan haar belang heeft gegeven, moet dit beperkt worden tot de mate waarin het bestreden RUP een deel van perceel 174/h2 herbestemt van industriegebied tot natuurkerngebied en een deel van perceel 175/g herbestemt van industriegebied tot natuurkerngebied. Dit heeft zijn belang voor de ontvankelijkheid van de middelen. De verzoekende partij heeft enkel een belang bij de middelen die betrekking hebben op deze herbestemmingen.

4.2.2. De eerste verwerende partij wijst er verder op dat een beroep tot nietigverklaring, gericht tegen een RUP, in beginsel tegen het geheel van die beslissing dient gericht te worden. In de mate dat het belang beperkt is tot een planologisch isoleerbaar deel van het gebied en een partiële vernietiging mogelijk is zonder afbreuk te doen aan de algemene economie van het plan, is het beroep slechts ontvankelijk in zoverre het gericht is tegen een deel dat afsplitsbaar is en waarvoor de verzoekende partij een belang heeft om de vernietiging te bekomen. De eerste verwerende partij is van mening dat het bestreden RUP splitsbaar is in meerdere onderdelen. Het RUP heeft betrekking op een gebied dat ongeveer vijf kilometer lang is. Het gedeelte waaruit de verzoekende partij haar belang put, is gelegen aan de uiterste rand ervan. Aan deze rand voorziet het RUP in een afgescheiden zone voor natuurkerngebied en een zone voor bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien. Een partiële nietigverklaring van het bestreden RUP, beperkt tot deze delen, brengt manifest niet de algehele economie van het plan in het gedrang. De eventuele vernietiging kan tot dat deel van het bestreden RUP worden beperkt.

4.3. De tweede verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat de verzoekende partij slechts een belang bij de vernietiging van de bestreden beslissingen heeft in zoverre deze betrekking hebben op de percelen waarvan zij eigenaar is. Dit blijkt duidelijk uit de uiteenzetting van de verzoekende partij onder de hoofding “Moeilijk te herstellen ernstig nadeel”. De beperking van een eventuele vernietiging van het bestreden RUP tot de percelen van de verzoekende partij tast de rest van het plangebied niet aan. Voor het overige gedraagt de tweede verwerende partij zich wat het belang van de verzoekende partij betreft naar de wijsheid van de Raad van State.

4.4. In haar memorie van wederantwoord laat de verzoekende partij nog gelden dat de eerste verwerende partij ten onrechte meent dat zij geen belang heeft met betrekking tot haar percelen die in agrarisch gebied gelegen waren en herbestemd worden tot natuurkerngebied (met name de percelen 170/a, 171, 172, 174/d2 en 174/r). Gezien de aangepaste en strengere voorschriften die op natuurkerngebied van toepassing zijn, waaronder een bouwverbod dat zich ook over de perceelgrenzen uitstrekt, en de ligging naast haar bedrijfsgebouwen, meent de verzoekende partij wel degelijk ook een belang te hebben met betrekking tot deze percelen. Het belang van de verzoekende partij is niet beperkt tot haar twee percelen 174/h2 en 175/g die het bestreden RUP van industriegebied naar natuurkerngebied herbestemt. Ondergeschikt vraagt de verzoekende partij minstens om de nietigverklaring van de bestreden beslissingen op het punt waar industriegebied wordt omgevormd tot natuurkerngebied.

Beoordeling

4.5. Met haar uiteenzetting in het verzoekschrift heeft de verzoekende partij haar belang omschreven en de grenzen ervan bepaald. Zij beperkt haar belang tot het nadeel dat zij als eigenaar zal ondergaan doordat er een bouwverbod komt op enkele percelen gelegen in het plangebied van het bestreden RUP en door de herbestemming van het perceel waarop haar bedrijf ligt, alsook de aangrenzende percelen, gelegen in industriezone, die herbestemd worden naar natuurkerngebied of bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw

in beekvalleien. Het betreft meer bepaald de volgende percelen die binnen het plangebied vallen:

- de percelen met nrs. 171, 172, 174/d2, 174/r die worden herbestemd van agrarisch gebied tot “natuurkerngebied”,
- de percelen met nrs. 170/a en 175/g die worden herbestemd van agrarisch gebied tot “bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien”,
- een klein gedeelte van het perceel met nr. 175/g dat wordt herbestemd van industriegebied tot “bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien”.
- een strook van tien meter langsheen de Asbeek binnen perceel nr. 174/h2, die wordt herbestemd van industriegebied tot “natuurkerngebied”.

Het perceel met nr. 178/b valt volledig buiten het plangebied, alsook het overgrote deel van het perceel met nr. 174/h2.

4.6. Gelet op de bewoordingen van de uiteenzetting van het belang in het verzoekschrift en de toepasselijke stedenbouwkundige voorschriften voor “natuurkerngebied” en “bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien”, die een bouwverbod inhouden, beperkt het belang van de verzoekende partij zich tot de doorgevoerde bestemmingswijziging van de hierboven opgesomde percelen waarvan ze eigenaar is en die binnen het bestreden RUP gelegen zijn.

4.7. Aangezien, zoals hierna zal blijken, besloten wordt tot de verwerping van het beroep, bestaat er geen noodzaak te onderzoeken of, in geval van vernietiging, tot een gedeeltelijke vernietiging dient te worden besloten.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5.1. De verzoekende partij roept in een eerste middel de schending in van de artikelen 2.2.14, § 6 en 2.2.15, §§ 1 en 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), alsook van het gelijkheidsbeginsel, het onpartijdigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

5.1.1. In een eerste middelonderdeel licht zij toe dat de tweede verwerende partij het bestreden RUP heeft goedgekeurd mits uitsluiting van enkele percelen. Die percelen waren conform het bestreden RUP gelegen in bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw en grenzen aan natuurkerngebied. Artikel 2.2.14, § 6 VCRO bepaalt het beperkt aantal gevallen waarin het definitief RUP mag afwijken van het voorlopig vastgestelde plan, met name wanneer deze voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen, of uit het advies van de GECORO. In casu volgt de wijziging die is doorgevoerd niet uit een van die limitatief opgesomde gevallen maar uit het schrijven van een landbouwer, zodat artikel 2.2.14 VCRO geschonden wordt. Ten overvloede wijst de verzoekende partij erop dat tijdens het openbaar onderzoek door deze landbouwer geen enkele opmerking met betrekking tot het voorgestelde plan werd geformuleerd. Nochtans meent de eerste verwerende partij dat een schrijven, dat haar ter kennis werd gebracht na de definitieve vaststelling van het RUP, volstaat om aan de tweede verwerende partij te vragen om een aantal percelen uit het RUP te sluiten. Deze uitsluiting is des te meer opmerkelijk daar het bestreden RUP op verscheidene plaatsen motiveert dat het rekening houdt met de uitbreidingsmogelijkheden van de bestaande bedrijven:

“Bestaande bedrijven zullen worden uitgesloten uit de bouwvrije agrarische zones. Voor elk bedrijf zullen eventuele ontwikkelingsmogelijkheden geval per geval worden bestudeerd binnen het

kader van het ruimtelijk uitvoeringsplan. De bedrijven zullen betrokken worden in het overleg.”

De bestreden beslissingen schenden de artikelen 2.2.14 en 2.2.15 VCRO.

5.1.2. In een tweede middelonderdeel licht de verzoekende partij toe dat de eerste verwerende partij in januari 2011 het plan definitief vaststelt, waarbij een reeks percelen worden herbestemd tot bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw. Deze percelen grenzen aan natuurkerngebied. Zonder verdere motivatie en met eenvoudige verwijzing naar een schrijven van het “individu in kwestie”, vraagt de eerste verwerende partij expliciet aan de tweede verwerende partij om de percelen, eigendom van dit “individu”, toch maar uit te sluiten van het RUP, zodat er teruggevallen wordt op het gewestplan. De reden die daarvoor wordt gegeven, is dat de eerste verwerende partij de ontwikkelingsmogelijkheden van het landbouwbedrijf niet in gevaar wil brengen, doch de toelichtingsnota bij het bestreden RUP staat bol van de verwijzingen naar overleg met de bestaande agrarische bedrijven in de regio. Er wordt geen enkel motief voor de uitsluiting van de percelen gegeven dat verwijst naar het algemeen belang, enkel het individueel belang van een inwoner wordt naar voor geschoven. De inwoner in kwestie had niet eens opmerkingen geformuleerd in het kader van het openbaar onderzoek, terwijl hij op dat ogenblik wel degelijk op de hoogte was van de voorgestelde wijzigingen. Het rechtssubject moet de gevolgen van bepaald handelen kunnen inschatten en op een zekere standvastigheid van het bestuur kunnen vertrouwen. In voorliggend geval blijkt dat het openbaar onderzoek een maat voor niets is geweest en dat de eerste verwerende partij, zelfs na het RUP definitief vastgesteld te hebben, toch nog bewogen kan worden tot een aanpassing ervan, en zulks op eenvoudige vraag van een van de inwoners van wie eigendommen in het plangebied gelegen zijn. De bestreden beslissingen zijn niet afdoende gemotiveerd en schenden het onpartijdigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

5.2. In haar memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij nog toe, wat het eerste middelonderdeel betreft, dat de repliek van de eerste verwerende partij dat de algemene economie niet wordt geschaad uiteraard geenszins tot gevolg heeft dat de wettelijke bepaling niet geschonden wordt. De eerste verwerende partij kan onmogelijk ontkennen dat er door deze werkwijze geen schending is van het gelijkheidsbeginsel. Of de percelen van de landbouwer wiens bedrijf werd uitgesloten naastgelegen zijn aan deze van de verzoekende partij is daarbij van geen belang. Essentieel is dat er binnen het kader van eenzelfde RUP wel degelijk sprake is van een ongelijke behandeling.

Wat het tweede middelonderdeel betreft, laat de verzoekende partij nog gelden dat de repliek van de eerste verwerende partij dat het plan “nog niet onwettig is” omdat bij de afweging van de opportuniteit rekening werd gehouden met de gevolgen voor een nieuw landbouwbedrijf (in feite een stopgezet bedrijf dat heropgestart werd), niet weerlegt dat met de gevoerde werkwijze, gelet op de concrete elementen, het onpartijdigheids- en gelijkheidsbeginsel geschonden worden. De opportuniteitsafweging voor de ene geldt blijkbaar niet op dezelfde wijze voor de andere en wat voor de ene wel kan, blijkt voor de andere niet te kunnen.

Beoordeling

5.3. Een middel bestaat uit de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop deze rechtsregel, volgens de verzoekende partij, wordt geschonden. De verzoekende partij zet in haar verzoekschrift niet uiteen op welke wijze zij het gelijkheidsbeginsel geschonden acht. In zoverre zij deze uiteenzetting eerst in haar memorie van wederantwoord doet, is dit laattijdig.

De verzoekende partij heeft verder geen belang bij het middel dat betrekking heeft op percelen waarvan zij geen eigenaar is en die op ruime afstand van haar percelen gelegen zijn. De excepties wegens gebrek aan belang bij het middel van de verwerende partijen, gesteund op het feit dat “(d)e uitgesloten percelen (...) zich op ruime afstand van de percelen van de verzoekende partij (bevinden)” en “(d)eze uitsluiting (...) op geen enkele wijze

met het belang van de verzoekende partij (conflicteert)”, respectievelijk, “de rechtssituatie van deze (uitgesloten) percelen (...) geen invloed (heeft) op de percelen of de rechtssituatie van de verzoekende partij”, zijn gegrond.

Het middel is onontvankelijk.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

6.1. De verzoekende partij roept in een tweede middel de schending in van artikel 2.4.1, zevende lid en artikel 7.4.8 VCRO.

Zij zet uiteen dat het bestreden RUP voorlopig werd vastgesteld op 24 juni 2010 en dat op dat ogenblik het voorkeepsrecht beperkt was tot 8 jaar. Artikel 6, § 2 van het decreet van 16 juli 2010 houdende aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en van het decreet van 10 maart 2006 houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid, wijzigde artikel 2.4.1, zevende lid VCRO. Dit decreet, dat de termijn van het voorkeepsrecht wijzigt van acht naar vijftien jaar, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 9 augustus 2010 en was op het ogenblik van de voorlopige vaststelling van het bestreden RUP nog niet in werking getreden. De overgangsbepaling van artikel 7.4.8 VCRO, laatste alinea, die eveneens werd gewijzigd bij voornoemd decreet, bepaalt dat de regeling waarbij in het ruimtelijk uitvoeringsplan de geldigheidsduur van het voorkeepsrecht wordt bepaald, ingevoegd bij het voormelde decreet van 16 juli 2010, eerst van toepassing is op de ruimtelijke uitvoeringsplannen die voorlopig worden vastgesteld vanaf de datum van inwerkingtreding van dat wijzigend decreet. Het voorlopig vastgestelde RUP voorziet in artikel 2 in een voorkeepsrecht in het voordeel van de eerste verwerende partij en de v.z.w. Regionaal Landschap Groene Corridor, in deze volgorde. In de toelichting wordt expliciet vermeld dat het voorkeepsrecht vervalt wanneer het niet wordt uitgeoefend binnen een termijn van acht jaar. Het bezwaarschrift van de Boerenbond maakt een opmerking over het voorkeepsrecht

van de v.z.w. Regionaal Landschap Groene Corridor en de GECORO motiveert hieromtrent wat volgt:

“Het Vlaams Gewest, de provincies, de gemeentes, de intercommunales, de instellingen die ressorteren onder het Vlaams Ge(w)est, de provincies en de gemeenten, alsook de vennootschappen die een erkenning hebben van die instellingen of besturen kunnen, ter verwezenlijking van een ruimtelijk uitvoeringsplan, een recht van voorkoop uitoefenen. Regionale landschappen worden erkend door de Vlaamse Minister voor Leefmilieu. Navraag leert dat de vzw Regionaal Landschap geen gronden kan aankopen. Dit is statutair bepaald. De bepaling dat het voorkooprecht wordt ingevoerd ten gunste van het Regionaal Landschap wordt geschrapt. Tevens adviseert de GECORO om de bepaling betreffende het voorkooprecht in overeenstemming te brengen met de actuele versie van de Codex, waarin de termijn van het voorkooprecht 15 jaar bedraagt”.

Dit voorstel werd gevolgd zodat artikel 2 van het definitief vastgestelde RUP met betrekking tot het voorkooprecht bepaalt :

“In de zone is een recht van voorkoop als bedoeld in het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van toepassing. Voorkooprecht wordt gegeven aan de gemeente Opwijk. De geldigheidsduur van het voorkooprecht bedraagt 15 jaar”.

Deze bepaling schendt de artikelen 2.4.1, zevende lid en 7.4.8 VCRO, zoals gewijzigd bij het voormelde decreet van 16 juni 2010.

6.2. In haar memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij nog toe dat de achterliggende redenering van de eerste verwerende partij dat de verzoekende partij zelf de keuze heeft om een haar toebehorend perceel te verkopen geen ernstige argumentatie is. De eerste verwerende partij betwist niet de begane onwettigheid, het feit dat het opgelegde voorkooprecht wel degelijk van toepassing is/kan zijn (al is het volgens haar in hypothetische omstandigheden) en dat de gebeurlijke nadelige effecten door de verzoekende partij kunnen vermeden worden door nooit haar percelen te verkopen.

Beoordeling

6.3. De verzoekende partij verduidelijkt niet, en er valt evenmin spontaan in te zien, welk persoonlijk, rechtstreeks en zeker nadeel zij ingevolge

de geviseerde bepaling, waarbij een voorkooprecht van vijftien jaar wordt ingesteld, ondergaat. Indien de verzoekende partij niet beslist tot verkoop van een met voorkooprecht belast perceel, is er evident geen uitoefening van dat recht. Beslist zij wel te verkopen dan geldt het recht van voorkoop tegen de met de kandidaat-koper overeengekomen prijs. De exceptie van onontvankelijkheid van het middel wegens gemis aan belang vanwege de eerste verwerende partij, gestoeld op het feit dat “(h)et bestaan van een recht van voorkoop (...) op zich de rechtstoestand van de verzoekende partij niet (wijzigd)”, het bestaan van dit recht pas relevant is in de mate dat de verzoekende partij beslist haar eigendom te verkopen en in dit geval de uitoefening van dit recht de bestaande eigenaars niet benadeelt, is gegrond.

Het middel is onontvankelijk.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

7.1. De verzoekende partij roept in een derde middel de schending in van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) en het GRSP, alsook van de formele en materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het onpartijdigheidsbeginsel.

7.1.1. Zij zet vooreerst uiteen dat het plangebied versnipperd is en een bijzonder grillige vorm heeft. Het plangebied omvat een deel van de industriezone die rond de Asbeek ligt, doch deze zone wordt niet volledig opgenomen. Enkel het deel volledig aan de oosterzijde van het plangebied, grenzend aan Leireken, werd in overweging genomen, terwijl het gebied aan de andere kant van de Asbeek niet werd bekeken. Dit gebied wordt op de kaart van de feitelijke toestand ingekleurd als op heden volledig in gebruik zijnde voor industrie, terwijl uit de feitelijke omstandigheden blijkt dat een groot deel van dit gebied op heden gebruikt wordt voor agrarische doeleinden. Uit de juridische toestand blijkt dat een deel van dit gebied in handen is van het bestuur, terwijl een

ander deel van het gebied gelegen langs de Asbeek in handen is van een private ontwikkelaar.

Een deel van deze industriezone wordt herbestemd tot agrarisch gebied. Eveneens wordt een deel geconfronteerd met een natuurkerngebied dat onmiddellijk grenst aan industrie, zodat er een vergaande zone non aedificandi ontstaat in industriezone. De Brabantse beek en de omliggende vallei liggen in diverse gemeentes en zelfs provincies.

7.1.2 In een eerste middelonderdeel betoogt de verzoekende partij dat een deel van de industriezone, gelegen langs Leireken, zonder enige motivering wordt herbestemd tot agrarisch gebied. Het aan de industriezone grenzend agrarisch gebied wordt herbestemd tot natuurkerngebied. Ook wordt een corridor van het industriegebied langs de Asbeek herbestemd tot natuurkerngebied. Op deze industriezone is op dit ogenblik het bedrijf van de verzoekende partij gevestigd, zijnde een schrijnwerkerij. In het midden van de jaren negentig heeft de verzoekende partij, als een van de voorwaarden van haar vergunning, Leireken volledig op eigen kosten aangelegd, werken met een hoge kostprijs. Er wordt niet gemotiveerd waarom enkel de industriezone grenzend aan Leireken door het bestreden RUP in het vizier wordt genomen. Een klein deel van deze industriezone wordt op heden nog niet als dusdanig gebruikt, doch deze werd uiteraard door de verzoekende partij verworven met het oog op een verdere uitbreiding van het bedrijf. Aan de overkant van de Asbeek is er eveneens een groot deel industriezone, die op heden als landbouwgrond wordt gebruikt. Het betreft de percelen met kadastrale nummers 253/n, 173/b en 173/a, die perfect aansluiten bij het plangebied, grenzen aan de Asbeek en die op heden nog niet in gebruik zijn als industriezone, meer zelfs, die niet eens in aanmerking komen voor ingebruikname door een bestaand bedrijf dat daar wenst uit te breiden. Wanneer verder gekeken wordt naar de indicatoren, kan er vastgesteld worden dat een deel van de percelen die wel herbestemd worden een beperkte waarde hebben vanuit landschappelijk of biologisch oogpunt. De biologische waarderingskaart erkent de percelen die herbestemd worden tot natuurkerngebied (nrs. 175/g, 180/p, 174/n, 174/e2 e.v.) als biologisch minder waardevol. Evenmin zijn de herbestemde delen van de industriezone gelegen in een relictzone en zijn

er landschappelijke structuren van bewoning, wegen, kavels of perceelsbeplanting van de traditionele landschappen op een herkenbare manier bewaard gebleven. Dezelfde kaarten tonen aan dat een dergelijke waarde aan de overkant van de Asbeek wel aanwezig is. De verzoekende partij vindt in geen enkel motief in de bestreden beslissingen terug waarom de eigendom van de gemeente of een privaat ontwikkelaar, grenzend aan het plangebied en op heden in gebruik (sic.) als industriezone, niet wordt in overweging genomen voor herbestemming, meer zelfs van in den beginne uitgesloten was, terwijl de gronden waarop het bedrijf van de verzoekende partij gelegen is en die het omringen, wel werden opgenomen in het plangebied en zelfs grotendeels herbestemd werden. Hierbij kan eveneens gewezen worden op het feit dat een aantal percelen na definitieve goedkeuring van het plan werden uitgesloten, enkel en alleen op vraag van een van de bewoners. De materiële en formele motiveringsplicht wordt aldus geschonden, alsook het onpartijdigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

7.1.3. In een tweede middelonderdeel laat de verzoekende partij gelden dat het plangebied van het bestreden RUP heel uiteenlopend is. Het hangt met brokken en stukken aan elkaar en is zelden coherent. Dit wordt ook erkend in de volgende bespreking van de bezwaren door de GECORO:

“Begrenzend is gebaseerd op de ruimtelijke analyse van de beekvallei. Naderhand werden alle woongebieden uit het plangeb(ie)d gehaald. Het GRS stelt immers dat een open ruimte RUP geen woongebieden mag herbestemmen. Dit heeft tot gevolg dat het plangebied geen aaneengesloten geheel vormt”.

Een verwijzing naar “de ruimtelijke analyse van de beekvallei” motiveert de selectie van bepaalde gronden tegenover de niet-selectie van andere gronden niet afdoende. Nergens wordt een dergelijke analyse teruggevonden. Verder wordt door de GECORO onder meer gesteld:

“In dit gedeelte van het plangebied worden 3 doelstellingen gecombineerd: het creëren van een toegang of ‘groene poort’ tot de vallei vanaf de Leirekensroute, het verbreden van de vallei van Asbeek en het versterken van de natuur ter hoogte van de samenvloeiing van de Asbeek en de Brabantse beek. Dat dit op het plan leidt tot een grillige afbakening en een weinig samenhangend plangebied is een vormelijke afweging”.

en

“Het RUP is conform de bepalingen uit het GRS maar getuigt niet steeds van een consequente visie”.

Als motivering voor de grillige afbakening van bepaalde bestemmingen, overdrukken en dergelijke meer, wordt aangegeven dat er getracht is de perceelgrenzen te volgen. Wanneer gekeken wordt naar de resultaten die dit heeft voor het deel industriezone gelegen langs Leireken, dat herbestemd wordt tot agrarisch gebied, wordt onmiddellijk duidelijk dat dit niet redelijk is, zelfs absurd. De toegang van het bedrijf van de verzoekende partij tot de openbare weg wordt versmald tot een heel kleine corridor. De afgrenzing ervan loopt dan wel volgens de perceelgrenzen, doch is geenszins coherent. Eveneens rijst de vraag naar het nut en de verantwoording van het bestreden RUP. Het plangebied beperkt zich tot de eigendommen gelegen op het grondgebied van de eerste verwerende partij. De Brabantse Beek is een natuurlijke grens met het aangrenzende Merchtem. De vraag of de gemeente Merchtem haar beekvallei eveneens zal ontwikkelen als beekvallei is nog niet beantwoord. Er is te weinig overleg gepleegd met de naburige gemeentes, zodat het zorgvuldigheidsbeginsel eveneens geschonden is.

7.1.4. In een derde middelonderdeel betoogt de verzoekende partij dat het RSV het tegengaan van versnippering beoogt. Deze doelstelling wordt uiteraard hernomen in het GRSP. Het bestreden RUP werkt de versnippering net in de hand en biedt geen coherent beleid voor de ontwikkeling van het gebied. Dit wordt ook met zoveel woorden erkend door de GECORO in de bespreking van de adviezen en de bezwaren uitgebracht tijdens het openbaar onderzoek. Het plangebied is op zijn minst gezegd grillig: het valt in stukken en brokken uiteen en sluit niet aan. Dit is nog verergerd door de uitsluiting van een aantal percelen, gebeurd op vraag van een van de bewoners van de eerste verwerende partij, die daar graag een agrarisch bedrijf naar de toekomst toe wenst uit te baten. Er is geen enkele verantwoording waarom bepaalde gebieden herbestemd worden als natuurkerngebied of als bouwvrije zone voor grondgebonden landbouw. Alle opmerkingen die hieromtrent tijdens het openbaar onderzoek worden gemaakt,

worden door de eerste verwerende partij niet beantwoord. Deze beperkt er zich toe te stellen dat de hogere overheid -hierbij evenmin gemotiveerd- beslist heeft dat het bestreden RUP in overeenstemming is met het RSV. Een dergelijke formele motivering volstaat uiteraard niet en er is eveneens nood aan een inhoudelijke motivering. Er zijn verschillende bestemmingen op een relatief kleine oppervlakte en de reden waarom het ene perceel de ene bestemming krijgt en het andere een andere is niet duidelijk. Bovendien bestaan er nog eens een viertal overdrukken in het agrarisch gebied, waarvoor evenmin een afdoende motivering voorligt. Een dergelijke ongemotiveerde veelheid aan voorschriften getuigt niet van langetermijnvisie en schendt de bindende bepalingen van de ruimtelijke structuurplannen, alsook het motiverings- en redelijkheidsbeginsel.

7.1.5. In een vierde middelonderdeel betoogt de verzoekende partij dat een andere doelstelling van het RSV, het provinciaal ruimtelijk structuurplan (hierna: PRSP) en het GRSP het garanderen is van de levensvatbaarheid van de bestaande bedrijven, alsook het bundelen van de ontwikkeling in de kernen van het buitengebied. In vele documenten wordt aangegeven dat er te weinig industriezone is in de gemeente Opwijk en dat er nood is aan een bijkomend regionaal bedrijventerrein. Het bestreden RUP herbestemt een essentieel deel van de bestaande industriezone zonder dit redelijkerwijze te verantwoorden en zonder rekening te houden met eventuele uitbreidingsmogelijkheden. Dit is des te meer opmerkelijk, gelet op de volgende verzuchting in de toelichtende nota:

“Om een sterk open ruimte beleid te kunnen voeren, is het ook noodzakelijk om voldoende plaatsen aan te duiden voor niet grondgebonden, toeleverende en verwerkende landbouwbedrijven. Deze laatste kunnen enkel op een lokaal bedrijventerrein worden toegelaten. In het kader van het overleg met de landbouwsector moet de behoefte voor dit soort agrarische bedrijven nauwkeuriger worden bepaald. De plaatsen moeten een goede ontsluiting hebben en woonstraat vermijden. Voor niet grondgebonden landbouwbedrijven moeten eventueel agrarische bedrijvenszones worden aangeduid”.

De industriezone die bestond, voldeed perfect aan de behoefte die door de gemeente geformuleerd wordt. Evenwel wordt er beslist om de toegang tot Leireken en de ontsluiting van dit gebied te bemoeilijken door de herbestemming van de bestaande industriegronden. De herbestemming

hypothekeert zonder meer, en op verregaande wijze, de uitbreidings- en ontwikkelingsmogelijkheden, alsook de levensvatbaarheid van het bedrijf van de verzoekende partij. Er rest haar enkel nog een bijzonder smalle toegang tot Leireken, terwijl de niet bebouwde industriezone haar eigendom is en volledig herbestemd werd naar een gebied waarop geen enkele bebouwing toegelaten is. De verzoekende partij heeft in 1995 nog vele kosten gemaakt ter ontwikkeling en aanleg van deze weg. Zij heeft voor enkele miljoenen oude Belgische franken (meer dan € 100.000) geïnvesteerd in de aanleg van deze openbare weg. De toegang van Leireken tot het bedrijventerrein van de verzoekende partij is bijzonder smal geworden en heeft een bijzonder vreemde vorm. Uitbreidingsmogelijkheden naar de toekomst toe, binnen de bestaande eigendommen van de verzoekende partij, zijn volledig onbestaande. Aankoop van aangrenzende percelen is weinig waarschijnlijk, daar de moeilijke situatie waarin de verzoekende partij zich bevindt enkel de prijzen de hoogte zal in jagen. De eerste verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik gemotiveerd waarom dit deel van het industriegebied volledig herbestemd dient te worden. Niettegenstaande de vele verwijzingen naar de overlegmomenten met de bestaande bedrijven binnen het planningsgebied, heeft de verzoekende partij zelf allerlei initiatieven dienen te nemen om geïnformeerd te zijn over de ontwikkeling en werd er op geen enkel ogenblik rekening gehouden met de uitbreidingsmogelijkheden en de leefbaarheid van haar bedrijf. Dit is natuurlijk opmerkelijk wanneer blijkt dat andere eigenaars van gronden gelegen in het plangebied, met een eenvoudige brief na de definitieve vaststelling, kunnen bekomen dat hun eigendom volledig uitgesloten wordt uit het plangebied. Onafhankelijk van de herbestemming van de eigendommen van de verzoekende partij, worden de resterende gronden gelegen in industriezone eveneens op verregaande wijze in hun ontwikkelingsmogelijkheden beperkt. Zo geldt er een bouwverbod tot op vijftien meter van de perceelgrens, grenzend aan het natuurkerngebied. In haar motivering maakt de eerste verwerende partij er zich vanaf met een standaarduitspraak, met name dat er nog uitbreidingsmogelijkheden zijn, terwijl deze er de facto niet meer zijn en de leefbaarheid van het bedrijf van de verzoekende partij in het gedrang is gebracht. Het bestreden RUP is niet redelijk verantwoord, niet afdoende gemotiveerd,

schendt het gelijkheids- en onpartijdigheidsbeginsel, alsook de ruimtelijke structuurplannen die gelden voor de gemeente Opwijk.

7.2. In haar memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij nog, wat het eerste middelonderdeel betreft, dat het gegeven dat haar recentelijk een vergunning werd verleend aan de aangekaarte schendingen geen afbreuk doet. Integendeel bevestigt de eerste verwerende partij zelf het belang voor een onderneming om uit te breiden en deze kansen te hebben. Daar waar deze mogelijkheden onbeperkt blijven behouden voor percelen met een gelijkaardige bestemming en gebruik, die toebehoren aan de gemeente en een privaat ontwikkelaar, wordt de verzoekende partij in deze verdere mogelijkheden beknot. Dit doet uiteraard ernstige vragen rijzen bij het gelijkheidsbeginsel, die niet worden verklaard of beantwoord, gezien het gebrek aan motivering dienaangaande.

Wat het vierde middelonderdeel betreft, laat de verzoekende partij nog gelden dat de eerste verwerende partij met de afgeleverde vergunning de noodzaak van de uitbreiding(en) van de verzoekende partij erkent, maar tegelijkertijd gelijkaardige mogelijkheden naar de toekomst toe beknot. Hetzelfde perceel 174/h2 waarvoor de eerste verwerende partij recent een bouwvergunning verleende, herbestemt zij van industrieterrein naar natuurkerngebied. Er is verder wel degelijk een bouwverbod over een belangrijke strook van minstens tien meter naast de grens van het natuurkerngebied. Uiteraard worden dus de verdere uitbreidings- en ontwikkelingsmogelijkheden van de verzoekende partij ernstig beknot.

Beoordeling

7.3. Zoals de verwerende partijen terecht opmerken, is een RUP geen akte met een individuele strekking, maar heeft het een verordenend karakter. Een RUP valt derhalve niet onder de toepassing van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die betrekking heeft op individuele rechtshandelingen. Het middel is in zoverre onontvankelijk. Evenwel is een RUP, zoals elke bestuurshandeling, onderworpen

aan de materiële motiveringsverplichting, hetgeen inhoudt dat het moet worden gedragen door rechtens verantwoorde motieven die kunnen blijken, hetzij uit het aannemingsbesluit zelf, hetzij uit de stukken van het dossier.

7.4.1. Zoals eerder gezien, bestaat een middel uit de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop deze rechtsregel, volgens de verzoekende partij, wordt geschonden. De tweede verwerende partij merkt terecht op dat in het eerste middelonderdeel niet uiteengezet wordt op welke wijze het onpartijdigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel geschonden zijn, zodat dit middelonderdeel in zoverre onontvankelijk is.

7.4.2. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat de percelen die herbestemd worden tot natuurkerngebied door de biologische waarderingskaart aangemerkt worden als “biologisch minder waardevol”, dat de herbestemde delen van de industriezone niet gelegen zijn in een reliczone en dat er geen landschappelijke structuren van bewoning, wegen, kavels of perceelsbepaling van traditionele landschappen op een herkenbare manier bewaard zijn gebleven, dient opgemerkt dat dergelijke vermeldingen en vaststellingen als dusdanig geen dwingende gevolgen hebben voor de plannende overheid. Uit de toelichtingsnota bij het bestreden RUP blijkt dat de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van de vallei van de Brabantse beek gebaseerd is op een onderverdeling in stroken, in combinatie met afgebakende kernen. Van zuid naar noord worden de woonstrook, de agrarische strook, de open agrarische strook en de beekvallei onderscheiden. Er worden vier natuurkernen afgebakend, waarvan er zich twee situeren ter hoogte van de samenvloeiing van de Brabantse beek met de Asbeek en de Kluisbeek. Dit gegeven motiveert waarom de meest noordelijke percelen van de verzoekende partij (de percelen met nrs. 171, 172, 174/d2, 174/r die zich situeren waar de Asbeek samenvloeit met de Brabantse beek) herbestemd worden tot natuurkerngebied. Verder worden de percelen die gesitueerd zijn in industriegebied, aan de beide zijden van de Asbeek, voor een strook van tien meter eveneens tot natuurkerngebied herbestemd. Blijkens de toelichtingsnota biedt de brede corridor langs de Asbeek een betere bescherming voor het gedeelte

van deze beek dat door de bedrijvenzone stroomt. Het bestreden RUP beoogt het geven van een betere bescherming aan de Asbeek aansluitend op de Brabantse beek door herbestemming van de moeilijk bruikbare industriegronden tot een groene functie. Deze herbestemming wordt eveneens toegelicht in het advies van de GECORO, waarin gemotiveerd wordt dat de percelen in industriegebied niet herbestemd worden, op een zone van tien meter breed langs de beek na, waardoor een geïsoleerd natuurgebiedje wordt gecreëerd in industriezone. Verder blijkt uit dit advies dat de bestaande bedrijven niet getroffen worden door een volledige herbestemming, enkel door het verbreden van de corridor rond de Asbeek, dat, gezien de grootte van de resterende oppervlakte bedrijvenzone, er voldoende ontwikkelingsmogelijkheden voor de bestaande bedrijven blijven en dat de verbreding de natuurlijke, de recreatieve en de landschappelijke structuur versterkt. De planopties voor de zone langs de Asbeek zijn volgens de GECORO voorts een rechtstreekse vertaling van de bindende bepalingen van het GRSP tot het herbestemmen van een deel van de industriezone langsheen de Asbeek tot een openruimtefunctie.

7.4.3. De herbestemming van de percelen met nrs. 170/a en 175/g van agrarisch gebied tot “bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien” blijkt eveneens gemotiveerd te zijn in de toelichtingsnota:

“Ter vrijwaring van de open ruimte, wordt het landbouwgebied een hoofdzakelijk bouwvrije zone. Landbouwinfrastructuren worden geconcentreerd in 2 zones, rondom de bestaande land- en tuinbouwinrichtingen”.

Het aanduiden van een bouwvrij agrarisch gebied langs de beek past in de verdere differentiatie van het agrarisch gebied zoals vooropgesteld in het GRSP.

7.4.4. De herbestemming van een klein gedeelte van het perceel nr. 175/g van industriegebied tot “bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien” blijkt te zijn voortgevloeid uit het uitgangspunt van het bestreden RUP om de perceelgrenzen zo veel mogelijk te respecteren.

Gelet op wat voorafgaat, zijn de herbestemmingen van het bestreden RUP afdoende gemotiveerd.

Het eerste middelonderdeel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

7.5.1. Wat de in het tweede middelonderdeel door de verzoekende partij bekritiseerde grillige afbakening van het plangebied en van bepaalde bestemmingen betreft, dient te worden vastgesteld dat blijkens de toelichtingsnota voor de gewenste ruimtelijke structuur van de vallei van de Brabantse beek het fysisch systeem als basis wordt gebruikt. Zo wordt er een geleidelijke overgang gevormd in het ruimtegebruik tussen de valleirug en de feitelijke beekvallei. Afhankelijk van de afstand tot de waterloop wordt bepaald welk ruimtegebruik in de beekvallei wenselijk is. Het concept voor de gewenste ruimtelijke ontwikkeling is, zoals eerder gesteld, gebaseerd op een onderverdeling in vier stroken, van zuid naar noord, in combinatie met afgebakende kernen ten behoeve van natuurontwikkeling en de concentratie van landbouwinfrastructuren. Verder is de afbakening als volgt gemotiveerd : in het noorden en het oosten wordt de begrenzing van het RUP bepaald door de gemeentegrens; in het zuiden wordt het RUP begrensd door de Leirekensroute die verder wordt ontwikkeld als toeristisch-recreatieve as en waaraan het recreatieve medegebruik van de vallei van de Brabantse beek kan worden gekoppeld; in het westen wordt de begrenzing bepaald door het landelijke woonlint; de bestaande perceelgrenzen worden zoveel mogelijk gerespecteerd, zeer diepe percelen worden doorsneden en deels in het bestreden RUP opgenomen; het industriegebied wordt niet opgenomen in dit RUP, met uitzondering van een brede corridor langs de Asbeek. Terecht stellen de verwerende partijen dat de afbakening van het plangebied behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de plannende overheid en dat de verzoekende partij niet aantoont dat deze afbakening feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk is. Dat de afbakening leidt tot een grillige vorm van het plangebied toont op zich de onwettigheid van de bestreden beslissingen niet aan.

Waar de verzoekende partij zich er over beklaagt dat de toegang tot haar bedrijf versmald wordt tot een kleine corridor, moet vastgesteld worden dat zij in haar memorie van wederantwoord niet reageert op de vaststelling van de

eerste verwerende partij dat het perceel 175/g feitelijk bestemd is als weiland en dat de bestaande toegang integraal buiten het bestreden RUP is gehouden. Verder blijkt ook dat de verzoekende partij in haar bezwaarschrift niet heeft gewezen op het voor de Raad van State aangebrachte probleem van de smalle toegang tot haar bedrijf.

7.5.2. De kritiek van de verzoekende partij dat er “te weinig overleg” is gepleegd met de naburige gemeenten, betreft een loutere bewering. Bovendien blijkt dat bij de start van de opmaak van het bestreden RUP de buurgemeenten Lebbeke, Buggenhout en Merchtem uitgenodigd werden om hun visie te geven over de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van de beekvallei. Deze gemeenten en de provincie Oost-Vlaanderen werden tevens uitgenodigd op de plenaire vergadering.

Het tweede middelonderdeel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

7.6.1. Waar de verzoekende partij in het derde middelonderdeel de strijdigheid opwerpt van het bestreden RUP met het RSV en het GRSP, gelet op de versnippering die ontstaat en het gebrek aan motivering dienaangaande, moet met de verwerende partijen worden vastgesteld dat de verzoekende partij nalaat aan te duiden welke bepalingen van het RSV en het GRSP door het bestreden RUP geschonden worden en hoe het redelijkheidsbeginsel geschonden wordt, zodat het middel in zoverre onontvankelijk is.

7.6.2. Voor het overige houdt het middelonderdeel een herhaling in van hetgeen reeds in het eerste en het tweede middelonderdeel is uiteengezet, zodat naar de bespreking van deze middelonderdelen kan verwezen worden.

Het derde middelonderdeel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

7.7.1. Waar de verzoekende partij in een vierde middelonderdeel de strijdigheid met het RSV, het PRSP Vlaams-Brabant en het GRSP door de herbestemming van bestaande industriegronden aanvoert, wat volgens de

verzoekende partij leidt tot een beperking van de uitbreidings- en ontwikkelingsmogelijkheden, laat zij opnieuw na aan te duiden welke bepalingen van de voormelde structuurplannen door het bestreden RUP geschonden worden. Evenmin zet zij uiteen hoe het gelijkheids- en het onpartijdigheidsbeginsel geschonden worden. Het middel is in zoverre onontvankelijk.

7.7.2. Waar de verzoekende partij aanvoert dat “een essentieel deel van de bestaande industriezone zonder deze redelijkerwijze te verantwoorden en zonder rekening te houden met eventuele uitbreidingsmogelijkheden” herbestemd wordt, mist het middel feitelijke grondslag, nu slechts een beperkte strook van tien meter langs de Asbeek herbestemd wordt, alsook een klein deel van het perceel nr. 175/g. Voor het overige wordt het industriegebied niet opgenomen in het bestreden RUP. Verder blijkt uit het advies van de GECORO dat de bestaande bedrijven niet getroffen worden door een volledige herbestemming, maar enkel door het verbreden van de corridor rond de Asbeek. Mede gelet op de grootte van de resterende oppervlakte bedrijvenzone, wordt door de verzoekende partij niet aangetoond noch aannemelijk gemaakt dat er onvoldoende ontwikkelingsmogelijkheden voor de bestaande bedrijven overblijven. In dit verband spreekt de verzoekende partij de eerste verwerende partij, zoals gezien, niet tegen waar deze laatste stelt dat de bestaande toegang tot het bedrijf van de verzoekende partij buiten het bestreden RUP werd gelaten. Bovendien deelt de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord mee een stedenbouwkundige vergunning te hebben verkregen voor “de uitbreiding van een schrijnwerkerij met opslagplaats gelegen Leireken 1 en met als kadastrale omschrijving (afd. 1) sectie B nr. 174h2”.

Hoe de herbestemming van kleine delen van de percelen met nrs. 174/h2 en 175/g “zonder meer en op ver(re)gaande wijze de uitbreidings- en ontwikkelingsmogelijkheden, alsook de levensvatbaarheid van verzoekster en het aldaar gevestigde bedrijf (hypothekeert)” wordt door de verzoekende partij niet toegelicht. Hetzelfde geldt voor haar bewering dat “(u)itbreidingsmogelijkheden naar de toekomst toe binnen de bestaande eigendommen van verzoekster (...) grotendeels onbestaande” zijn en dat “er een bouwverbod (geldt) tot op 15 meter van de perceelsgrens, grenzend aan het natuurkerngebied”. De verzoekende partij

leest het bestreden RUP verkeerd, nu zij in haar memorie van wederantwoord nog steeds voorhoudt dat het perceel 174/h2 herbestemd wordt van industriegebied tot natuurkerngebied.

Het vierde middelonderdeel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

Het derde middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

8.1. De verzoekende partij roept in een vierde middel de schending in van de motiveringsplicht, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

Zij licht toe dat artikel 2 van de verordenende bepalingen van het bestreden RUP een groot deel agrarisch gebied tot natuurkerngebied herbestemt. In het voorlopig vastgestelde plan werd er voorzien in een overgangsmaatregel, die luidde dat “(z)olang, in toepassing van de bovenstaande bepalingen, de bestemming ‘natuurkern’ niet gerealiseerd is, (...) per perceel de verordenende bepalingen volgens Art 4 van toepassing (zijn)”. In het kader van het openbaar onderzoek en de verleende adviezen werden hieromtrent opmerkingen gemaakt. Enerzijds was er kritiek op de beperking van de ontwikkelingsmogelijkheden van het landbouwgebied, anderzijds werd er kritiek geuit op het feit dat de overgangsmaatregel voldoende (sic) concreet was en dat de woorden “realisatie van de bestemming” de rechtszekerheid niet ten goede kwamen. Wat de ontwikkelingsmogelijkheden betreft, antwoordde de GECORO dat net de overgangsmaatregelen hier voldoende garanties bieden en dat de bestaande landbouwactiviteit verder gezet kan worden in afwachting van de realisatie van de bestemming “natuurkern”:

“Het RUP voorziet overgangsmaatregelen voor percelen die in natuurkern zijn gelegen maar nog een agrarisch gebruik kennen. Hierdoor kan de landbouwactiviteit verder gezet worden. Het bouwvrije karakter is een extra beperking. Op het moment dat de bestemming natuur is gerealiseerd, kan het perceel echter niet terug een landbouwfunctie krijgen.

Dit voorschrift moet het (tijdelijk) verder zetten van de landbouwactiviteit mogelijk maken en komt dus tegemoet aan de bezwaren”.

De overgangsmaatregel, zoals voorzien in het voorlopig plan, werd in het definitief vastgestelde RUP herschreven. De overgangsmaatregel bepaalt in het definitieve plan dat de bestemming “natuurkern” op het perceel van kracht wordt in de volgende gevallen:

- meteen na inwerkingtreding van het RUP, als het perceel op de dag voor de inwerkingtreding van het RUP reeds een bestemming had die behoort tot de gebiedscategorie “bos” of “reservaat en natuur”;
- als de landbouwactiviteit op het perceel gedurende een periode van meer dan één jaar is stopgezet;
- als het perceel eigendom wordt van de gemeente;
- als er voor het perceel een aanvraag tot subsidie wordt ingediend in het kader van natuurontwikkeling.

Deze voorwaarden beantwoorden niet aan de vereisten van rechtszekerheid. Zij zijn onvoldoende duidelijk en laten niet toe dat een eigenaar van een herbestemd perceel weet wanneer de herbestemming effectief wordt. Zo wordt er niets gezegd over hoe de stopzetting van de landbouwactiviteit gedurende meer dan een jaar bewezen wordt en door wie. Er is geen procedure voorzien voor de vaststelling van deze stopzetting. Evenmin heeft een eigenaar vat op de activiteit van een huurder of pachter die bijvoorbeeld kan beslissen om het perceel voor een jaar niet te bewerken en te laten rusten. Deze bepaling is zonder meer een bron van discussie en kan enkel voor verwarring zorgen. Het rechtssubject heeft geen idee waar hij zich aan moet verwachten. Anderzijds oordeelde de Raad van State dat de in een RUP opgenomen overgangsbepalingen de inwerkingtreding van het RUP niet voor onbepaalde tijd mogen uitstellen.

Ook wat de laatst opgesomde mogelijkheid betreft, is er geen rechtszekerheid. Het indienen van een aanvraag tot subsidie in het kader van natuurontwikkeling is te vaag : Wat is “natuurontwikkeling”? Welke subsidieaanvragen komen in aanmerking? Wie mag de aanvraag indienen? Zal een onontvankelijke aanvraag eveneens leiden tot de realisatie van de bestemming “natuurkern”?

De voorwaarden schenden het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel. De bestreden beslissingen zijn op dit punt geenszins afdoende gemotiveerd, materieel noch formeel.

8.2. In haar memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij niets nieuws toe aan haar eerder betoog.

Beoordeling

8.3.1. De exceptie van onontvankelijkheid van het middel van de eerste verwerende partij, gesteund op het feit dat de in het middel bekritiseerde onzekerheid of de bestemming natuurkerngebied wel in werking zal treden, vreemd is aan het belang van de verzoekende partij, die juist niet wil dat die bestemming in werking treedt, is ongegrond. Zoals gezien onder randnummer 4.6 heeft de verzoekende partij een belang bij haar beroep in de mate dat haar percelen herbestemd worden van agrarisch gebied tot “natuurkerngebied” en tot “bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien”. De verzoekende partij heeft evenzeer belang bij haar kritiek op de aangevoerde onzekerheid omtrent de realisatie van de door haar geviseerde herbestemming tot “natuurkerngebied”.

8.3.2. De tweede verwerende partij werpt terecht op dat in het middel niet wordt uiteengezet op welke wijze het vertrouwensbeginsel is geschonden. Het middel is in zoverre onontvankelijk.

8.3.3. Volgens het grondbeginsel van de rechtszekerheid moet de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk zijn, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht.

Uit het voorgaande volgt dat stedenbouwkundige voorschriften, ter wille van de rechtszekerheid, op voldoende duidelijke wijze dienen te worden geformuleerd.

Het vereiste van voorspelbaarheid en nauwkeurigheid van stedenbouwkundige voorschriften verhindert evenwel niet dat deze voorschriften flexibel kunnen worden opgevat, noch dat deze binnen redelijke grenzen een bepaalde discretionaire bevoegdheid kunnen verlenen aan de vergunningverlenende overheden bij het beoordelen van een concrete aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning.

8.3.4. De in dit middel geviseerde overgangsmaatregel vervat in artikel 2 van de stedenbouwkundige voorschriften van het bestreden RUP luidt als volgt:

“Overgangsbepaling

De bestemming ‘Natuurkern’ wordt op een perceel van kracht:

- Meteen na inwerkingtreding van het RUP, als het perceel op de dag voor de inwerkingtreding van het RUP reeds een bestemming had die behoort tot de gebiedscategorie ‘bos’ of ‘reservaat en natuur’
- Als de landbouwactiviteit op het perceel gedurende een periode van meer dan 1 jaar is stopgezet
- Als het perceel eigendom wordt van de gemeente
- Als er voor het perceel een aanvraag tot subsidie wordt ingediend in het kader van natuurontwikkeling

Zolang, in toepassing van de bovenstaande bepalingen, de bestemming ‘natuurkern’ niet van kracht is, zijn per perceel de verordenende bepalingen volgens Art 3 van toepassing”.

8.3.5. De verzoekende partij bekritiseert enkel de onduidelijkheid van de bepaling aangaande de stopzetting van de landbouwactiviteit gedurende een periode van meer dan één jaar en de bepaling aangaande de aanvraag tot subsidie. De formulering van deze overgangsbepaling is het gevolg van enkele bezwaren die de GECORO als volgt heeft beantwoord:

“Het RUP voorziet overgangsmaatregelen voor percelen die in natuurkern zijn gelegen maar nog een agrarisch gebruik kennen. Hierdoor kan de landbouwactiviteit verder gezet worden. Het bouwvrije karakter is een extra beperking. Op het moment dat de bestemming natuur is gerealiseerd, kan het perceel echter niet terug een landbouwfunctie krijgen. Dit voorschrift moet het (tijdelijk) verder zetten van de landbouwactiviteit mogelijk maken en komt dus tegemoet aan de bezwaren.

(...)

De overgangsbepaling is inderdaad onduidelijk geformuleerd. De alternatieve formulering verbindt de realisatie van de bestemming natuur aan de initiatiefnemer, i.c. de overheid. Dit is niet de bedoeling, de bestemming natuur kan ook door private of semi-publieke overheden worden gerealiseerd. In het kader van de rechtszekerheid geniet het de voorkeur om een termijn aan de herbestemming te koppelen. Dit geeft de landbouwers de mogelijkheid om te anticiperen op de bestemmingswijziging. Deze datum is een uiterste datum op middellange termijn. Aanvullend kunnen andere data worden opgenomen, die gekoppeld worden aan duidelijk te detecteren initiatieven of gebeurtenissen. De GECORO stelt voor om volgende bepalingen op te nemen:

De bestemming ‘Natuurkern’ wordt op een perceel van kracht:

- Meteen na inwerkingtreding van het RUP, als het perceel op de dag voor de inwerkingtreding van het RUP reeds een bestemming had die behoort tot de gebiedscategorie ‘reservaat en natuur’
- Als de landbouwactiviteit op het perceel gedurende een periode van meer dan 1 jaar is stopgezet
- Als het perceel eigendom wordt van de gemeente
- Als er voor het perceel een aanvraag tot subsidie wordt ingediend in het kader van natuurontwikkeling”.

8.3.6. Luidens artikel 2.2.3, § 1, tweede lid VCRO kunnen stedenbouwkundige voorschriften van die aard zijn dat ze na verloop van tijd in werking treden of dat de inhoud op een bepaald tijdstip verandert.

De verordenende stedenbouwkundige voorschriften dienen tevens gelezen te worden in het licht van de doelstellingen die bij de opmaak van het betrokken RUP werden voorop gesteld. Een aandachtspunt bij de opmaak van het bestreden RUP is het vrijwaren van de beekvalleien en het brongebied door onder andere het voorzien van een bufferzone met speciale voorwaarden voor de landbouw. Hiertoe realiseert de eerste verwerende partij natuurkernen om een actief natuurbeleid te voeren, maar wordt tegelijk rekening gehouden met de aanwezigheid van de landbouw. Daarom wordt voor de landbouwfunctie een overgangsbepaling voorzien, waarbij wordt bepaald dat de voorschriften van artikel 3 -Bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien- op een perceel van toepassing blijven tot een van de in de overgangsbepaling opgesomde gebeurtenissen zich voordoet, waarna de bestemming “natuurkern” van kracht wordt.

De voorwaarden met betrekking tot het stopzetten van de landbouwactiviteit en met betrekking tot het indienen van een subsidieaanvraag, zoals vermeld in artikel 2 van de stedenbouwkundig voorschriften, zijn in

voldoende mate voorzienbaar en toegankelijk, zodat de verzoekende partij in redelijke mate de gevolgen van bepaalde handelingen kan voorzien op het tijdstip waarop die handelingen worden verricht. De verzoekende partij toont voorts niet aan dat het feit dat de inwerkingtreding van de kwestieuze voorschriften afhankelijk wordt gemaakt van het voorvallen van een bepaalde gebeurtenis te dezen conflicteert met de ruimtelijke principes die in de toepasselijke ruimtelijke structuurplannen werden vastgelegd.

Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

9.1. De verzoekende partij roept in een vijfde middel de schending in van de materiële motiveringsplicht, het rechtszekerheidsbeginsel, “de beslissingen van de Vlaamse Regering van 17/12/2004, 03/06/2005, 24/04/2009 en omzendbrief R0/2010/01 betreffende het herbevestigd agrarisch gebied” en de bindende bepalingen van het RSV.

Zij licht toe dat in het kader van het openbaar onderzoek opmerkingen werden gemaakt met betrekking tot het herbestemmen van agrarische gebieden, die bevestigd waren door de Vlaamse regering, tot natuurkerngebied. De GECORO antwoordt hierop dat “(v)oor eventuele strijdigheid met het RSV, de Vlaamse visie op het buitengebied en de afbakening van HAG (...) GECORO naar het advies van het Vlaams Gewest (verwijst en in) haar advies (...) de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar (schrijft) dat het RUP Brabantse beek in overeenstemming is met het RSV en met de Vlaamse opties inzake buitengebied”. Een van de doelstellingen in het buitengebied is het behoud van de agrarische functie. Het hele gebied gelegen rond de Brabantse beek werd herbevestigd als agrarisch gebied. Op 24 april 2009 keurde de Vlaamse regering de nota goed met de daarin aangegeven gebieden en de bijgevoegde kaarten waarvoor het gewestplan herbevestigd wordt voor wat betreft de agrarische gebieden, de natuur- en reservaatgebieden, de bosgebieden en overige groengebieden binnen de regio Zenne-Dijle-Pajottenland. De

begeleidende nota bepaalt dat “(b)innen de perimeters (...) de bestemmingen van de bestaande rechtsgeldige gewestplannen, algemene (APA) en bijzondere plannen van aanleg (BPA), gemeentelijke, provinciale of gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen door de Vlaamse Regering beleidsmatig (worden) herbevestigd en (...) het beleid (wordt) gevoerd zoals omschreven in de beslissing van 3 juni 2005 en de omzendbrief RO/2005/01”. Er wordt toegevoegd dat “(b)innen de meeste herbevestigde agrarische gebieden van Zenne-Dijle-Pajottenland (...) het op dit ogenblik niet nodig of nuttig (lijkt) specifieke planningsinitiatieven te nemen op gewestelijk niveau om het agrarisch gebied te differentiëren in functie van de bebouwingsmogelijkheden (en in) een aantal gebieden (...) na verder onderzoek een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (kan) opgemaakt worden voor het aanduiden van bouwvrije agrarische gebieden of een agrarische bedrijvenzone voor glasuitbouw”. Het plangebied van het bestreden RUP ligt volledig in het herbevestigd agrarisch gebied. Eveneens herbevestigd werd het landbouwgebied Opwijk-Malderen. De omzendbrief RO/2010/01 van 7 mei 2010 betreft het ruimtelijk beleid binnen de agrarische gebieden waarvoor de bestaande plannen van aanleg en ruimtelijke uitvoeringsplannen herbevestigd zijn. Deze omzendbrief bepaalt wat volgt:

“Op basis van deze ruimtelijke visies herbevestigde de Vlaamse Regering de bestaande plannen van aanleg en ruimtelijke uitvoeringsplannen voor ca. 538.000 ha agrarisch gebied. De regering besliste dat voor deze gebieden geen bestemmingswijziging nodig zijn en dat de agrarische bestemmingen op de plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen behouden blijft, tenzij expliciet anders vermeld. Binnen deze herbevestigde agrarische gebieden heeft de landbouwsector dus de zekerheid dat de agrarische bestemming op lange termijn principieel behouden blijft.

Via de beleidsbeslissingen over de herbevestigde agrarische gebieden geeft de Vlaamse Regering het ruimtelijk beleid aan dat ze in deze gebieden wenst te voeren, zijnde het behoud van de agrarische functie zoals ze vastgelegd is in de plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen. In deze omzendbrief geeft de Vlaamse Regering haar beleidsvisie weer over de gemeentelijke, provinciale en gewestelijke planningsinitiatieven die in de herbevestigde agrarische gebieden mogelijk zijn. (...)

De Vlaamse Regering stelt dat binnen deze gebieden - gezien de herbevestiging van de agrarische gebieden deel uit maakt van de uitvoering van de bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen - gemeentelijke en provinciale planningsinitiatieven geen betekenisvolle

afbreuk mogen doen aan de ruimtelijk functionele samenhang van de agrarische macrostructuur”.

Slechts indien uitdrukkelijk gemotiveerd, kan agrarisch gebied herbestemd worden. Indien een gemeente hiervoor kiest, dan moet zij het planologisch evenwicht trachten te herstellen door andere gebieden te bestemmen tot agrarisch gebied, bijvoorbeeld door zonevreemde landbouw zone-eigen te maken. Wanneer er geen “planologische ruil” tot stand gebracht kan worden, dient dit uitdrukkelijk gemotiveerd te worden. In casu herbestemt de eerste verwerende partij een aanzienlijke oppervlakte agrarisch gebied tot natuurgebied zonder hiervoor alternatieven te voorzien en zonder de afwijking grondig te motiveren. Geconfronteerd met een opmerking hieromtrent, wordt verwezen naar het advies van het Vlaamse Gewest. Een inhoudelijke motivering ontbreekt. Het bestreden RUP schendt dan ook de motiveringsplicht en de bovenvermelde rechtsregels.

9.2. In haar memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij niets aan haar eerder betoog toe.

Beoordeling

9.3. Het in het middel aangehaalde bezwaar met betrekking tot het herbestemmen van door de Vlaamse regering herbevestigde agrarische gebieden, betreft geen bezwaar dat door de verzoekende partij is geformuleerd. Een verzoekende partij kan zich ter adstruering van een middel niet op ontvankelijke wijze beroepen op het niet afdoende beantwoorden door de GECORO van door derden ingediende bezwaarschriften. Een verzoekende partij vermag zich immers niet in de plaats te stellen van een derde-bezwaarindiener die als enige geplaatst is om te oordelen of het gegeven antwoord voor hem voldoet.

9.4. Zoals de verwerende partijen terecht opmerken, wordt de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel niet toegelicht en wordt evenmin uiteengezet op welke wijze de bindende bepalingen van het RSV geschonden zijn, zodat het middel ook op deze punten onontvankelijk is.

9.5. Voorts werpen de verwerende partijen terecht op dat de omzendbrief RO/2010/01 van 7 mei 2010 een louter beleidsdocument is waarin de Vlaamse regering haar beleidsvisie omtrent planningsinitiatieven binnen herbevestigde gebieden uiteenzet. Als zodanig heeft deze omzendbrief geen verordenend karakter en kan de gebeurlijke miskenning ervan niet tot de vernietiging van de bestreden beslissingen leiden. Hetzelfde geldt voor de beslissing van 24 april 2009 van de Vlaamse regering. De verzoekende partij zet verder niet uiteen op welke wijze de beslissingen van 17 december 2004 en 3 juni 2005 zijn geschonden. Het middel is in zoverre onontvankelijk.

De verzoekende partij houdt bovendien voor dat het plangebied volledig in herbevestigd agrarisch gebied gelegen is, maar laat na aan te tonen dat haar percelen in herbevestigd agrarisch gebied gelegen zijn. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat enkel de noordelijke percelen die onmiddellijk aansluiten bij perceel nr. 174/h en die geen eigendom van de verzoekende partij zijn, deel uitmaken van het herbevestigd agrarisch gebied (Gebied 138. Landbouwgebied Nijverzeel-Opwijk). Het middel mist in zoverre feitelijke grondslag.

Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf februari 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Pierre Lefranc,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Pierre Lefranc